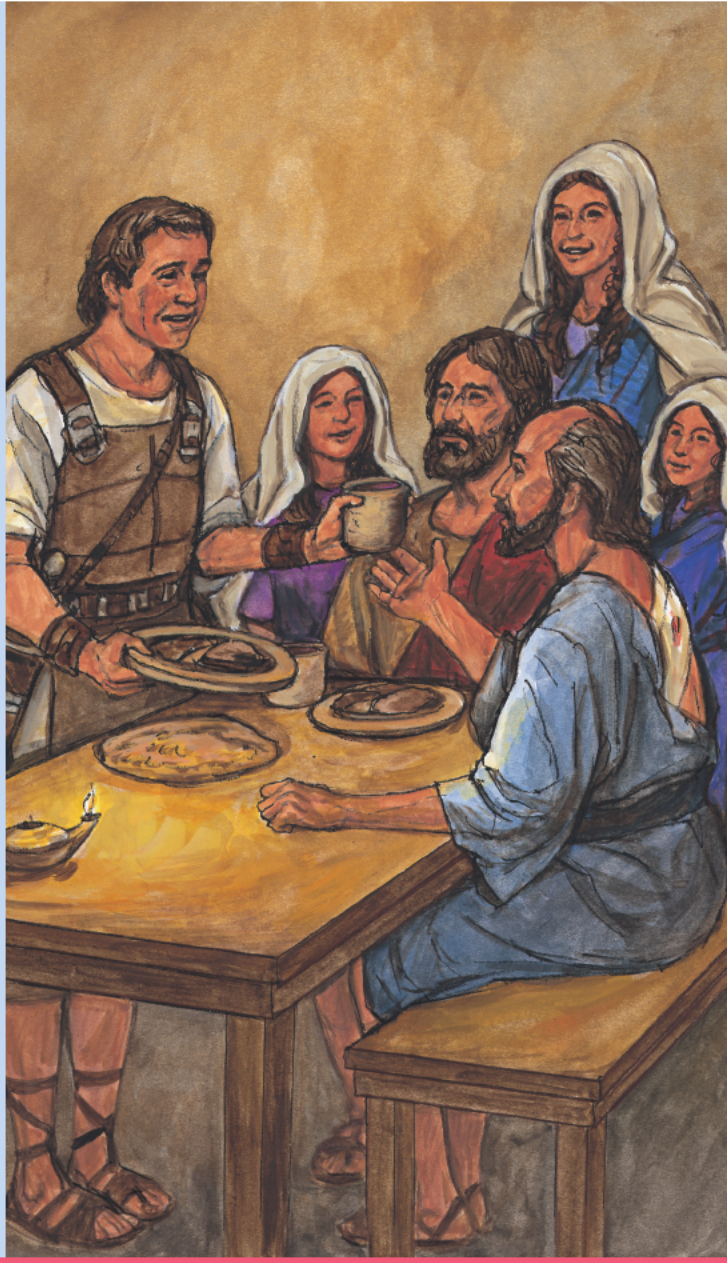
İncil Öğretiyor Serisi

Tanrısal bir düşünce ile mevcut imkanlarla yetinmek ve eldekileri yeterli saymak hakkında kişisel çalışma notları

Eldekiyle Yetinmek

Eldekiyle Yetinmek

Tanrısal bir düşünce ile mevcut imkanlarla yetinmek ve eldekileri yeterli saymak hakkında kişisel çalışma notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

The original text is produced by Prison Ministries and adapted by Multi-Language Productions of the Board for World Missions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

Copyright © 2015
Turkish edition Copyright © 2017
MLP Catalog number: 385418

All color and black and white images are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' images are reserved by Northwestern Publishing House.

All Scripture is taken from the Holy Bible, New Testament International Reader's Version ® NIV® Copyright © 1995, 1996, 1998 by Biblia Inc. ™ Used by permission.
All rights reserved worldwide.

Level 1, Book 29

İçindekiler

Başlangıç 1

Bölüm 1:
Yetinmek Mesih İsa'dan gelir 5

Bölüm 2:
Yetinmek esas konudur.....19

Bölüm 3:
Yetinmek kaygıları uzak tutar.....31

Bölüm 4:
Yetinmek bizi faydalı kılar.....45

Başlangıç

Bu kitap, yaşadığınız dünyada sahip olduğunuz imkanlarla Tanrısal bir amaçla yaşamanın sırrı hakkındadır. Belki pek çok sıkıntılar sizi kuşatmış, belki bir derin üzüntü içindesiniz, belki ağır bir altındasınız, belki imkanlarınızın yetersizliğinden dolayı bir çok şeyi başaramayacağınızı düşünüyorsunuz…

Ancak her şeye rağmen bir korku ya da bir kaygı olmaksızın Tanrı'nın size sağladığı imkanlar ile yetinerek, hoşnutlukla yaşayabilirsiniz. Sahip olmadıklarınıza değil, halen sahip olduklarınıza bakarak gönül rahatlığı içinde Tanrı'ya hizmet edebilir ve etrafınızdaki dünyaya tanıklık edebilirsiniz.

Kutsal Kitap'tan bazı ayetlere bakarak 'eldekiyle yetinmek' konusunda düşüncelerinizi gözden geçiriniz:

> Mezmur 37:16 Doğrunun azıcık varlığı,
> Pek çok kötünün servetinden iyidir.
>
> I.Timoteyus 6:6 Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır.
>
> I.Timoteyus 6:8 Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz.

Meseller 19:23 RAB korkusu yaşamdır;
Bir kimse doygun uyusun, kötülük tarafından ziyaret edilmesin diye.

Luka 3:14 Bazı askerler de, “Ya biz ne yapalım?” diye sordular. O da, “Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın” dedi, “Ücretinizle yetinin.”

Matta 6:25“Bu nedenle size şunu söylüyorum: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye canınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi?
26 Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?

Matta 6:31 “Öyleyse, ‘Ne yiyeceğiz?’ ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek kaygılanmayın.
32 Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.
33 Siz öncelikle O’nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.

İbraniler 13:5 Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi:
“Seni asla terk etmeyeceğim,
Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.”

Luka 12:15 Sonra onlara, “Dikkatli olun!” dedi. “Her türlü açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.”

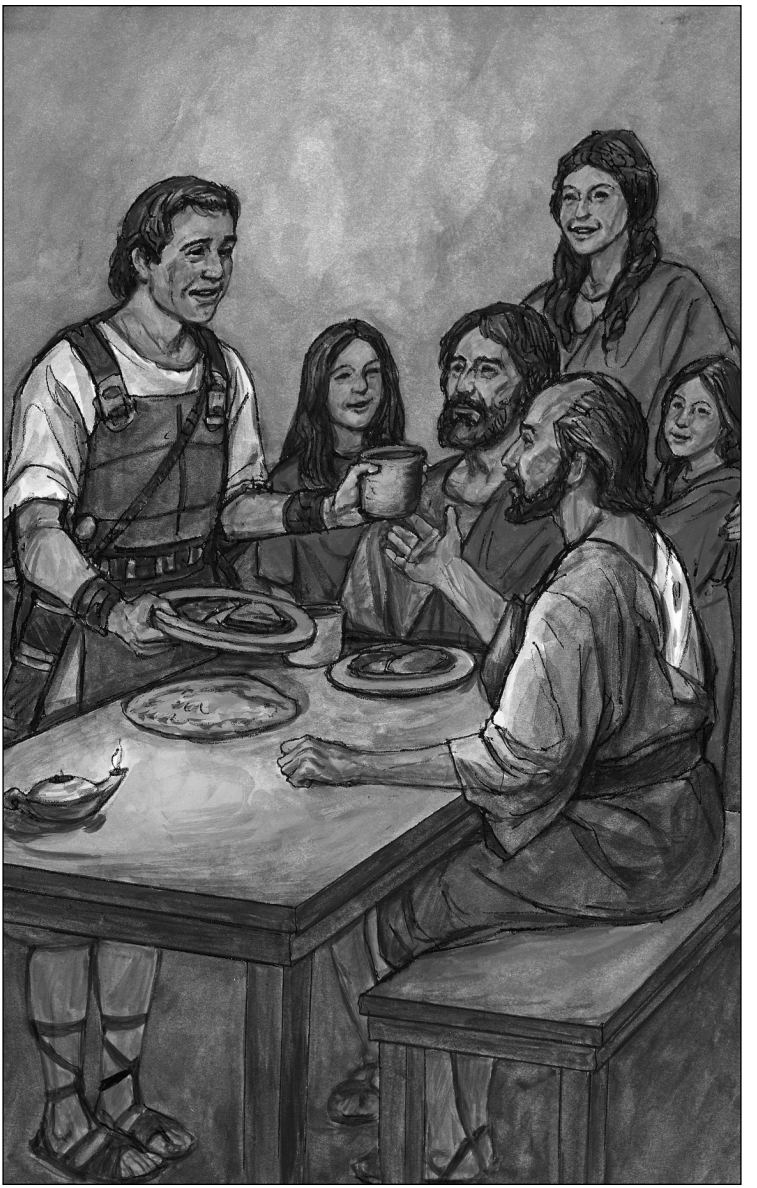
II.Korintliler 12:10 Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm.

Mezmur 37:3 Sen RAB'be güven, iyilik yap,
Ülkede otur, sadakatle çalış.
4 RAB'den zevk al,
O senin yüreğinin dileklerini yerine getirecektir.

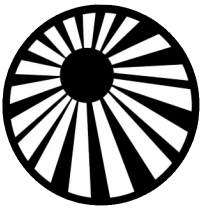
Meseller 16:8 Doğrulukla kazanılan az şey
Haksızlıkla kazanılan büyük gelirden iyidir.

Meseller 28:6 Dürüst bir yoksul olmak,
Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir.

Kendi kendinize yetmek, imkanlarıyla yetinmek, her durumda Tanrı'ya güvenerek eldeki imkanlarla verimli olmak üzere yaptığınız bu çalışmayı Tanrı bereketlesin ve size yardım etsin.

Tanrı Pavlus ve Silas'ı koruyup gözetmektedir

Bölüm – 1

Yetinmek Mesih İsa'dan gelir

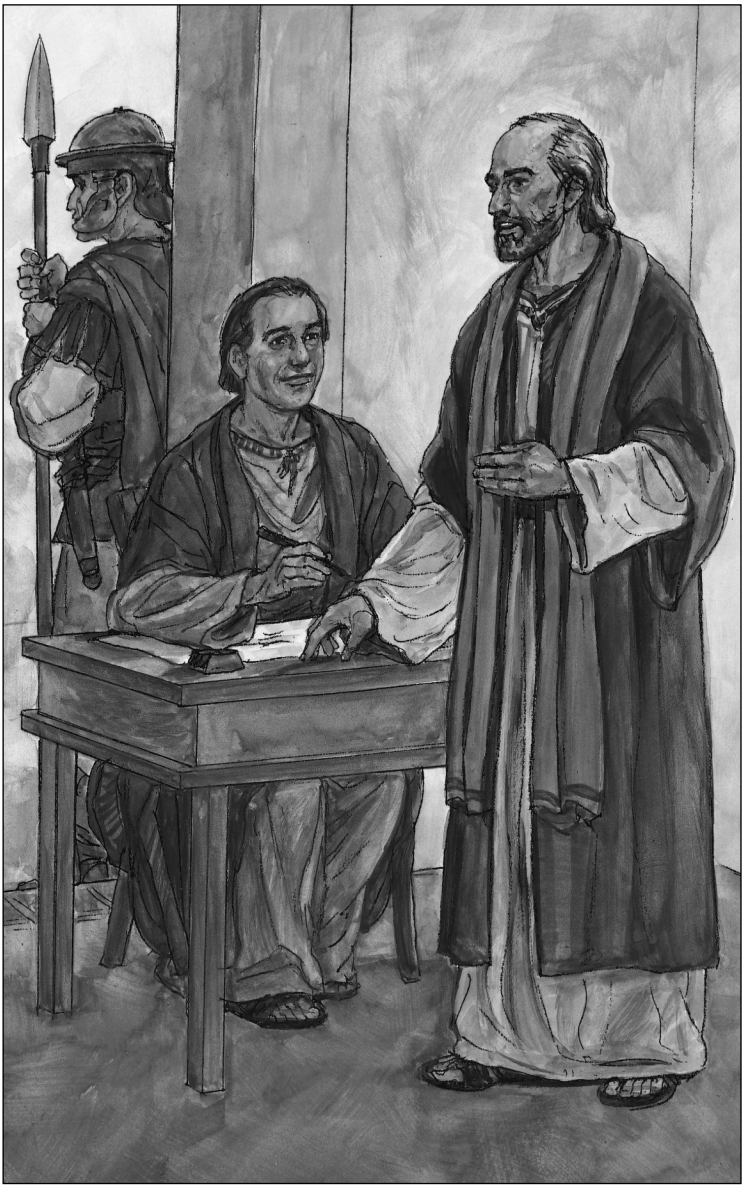
Kendi kendinize yetiyor musunuz? Sahip olduklarınızla tatminkar bir şekilde yaşayabiliyor musunuz? Yaşadığınız yerden hoşnut musunuz? Kim olduğunuz hakkında ne düşüyorsunuz? Kim olduğunuz, size tatmin etmeye yeterli mi?

Bazı kimseler bu soruya hemen "Hayır, burada olmak istemiyorum" diye cevap verecektir. Fakat gerçek şu ki, siz buradasınız. İçinde bulunduğunuz durum değişmedikçe, bu durumdan tatminsizlik duymak, sizlerin üzüntüsünü çoğalmaktan başka bir işe yaramaz.

Bazıları “bir hapishanede yaşamakla nasıl kendi kendime yetebilirim?” diye sorabilir. “Ailemden ve arkadaşlarımdan ayrı vakit geçiriyor olmakla, nasıl huzur dolu olabilirim ki?” Yeni Ahit’in pek çok bölümünün yazarı Elçi Pavlus, Tanrı’dan aldığı vahiy ile, Mesih’in bir elçisi olarak hapishaneden yazdığı mektupta şöyle demiştir.

> Filipililer 4:11 … Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim. 12 Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamanın sırrını öğrendim. 13 Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim.

Pavlus hapishanedeyken Tanrı’nın ona bu sözleri vermesini düşünmek, size nasıl uygun geliyor? Ancak Tanrı size kendi Oğlu’nda olan yeterliliği bulmaya davet ediyor; kim olduğunuz önemli değil; nerede olduğunuz ya da ne yapmış olduğunuz önemli değil. Pavlus’un nasıl bir durum içinde olduğu ya da nerede olduğu önemli değildir. Pavlus’un kim olduğu bile önemli değildir. Pavlus Kurtarıcı’nın kim

Pavlus Roma'da

olduğunu ve O'na sahip olduğunu bildi. Pavlus kendisinin kurtuluşu için Mesih'in ne yaptığını bildi. Aynı zamanda Pavlus kendisi için Mesih'in halen yapmakta olduğu şeyi biliyordu. Pavlus kendi Kurtarıcısı olan Mesih'i, düşüncesinin merkezine koymakla *her durumda eldekiyle yetinmeyi* biliyordu.

Pavlus daima böyle olmadığını kabullenmişti. Her durumda gönül rahatlığı içinde olmak, Pavlus'un öğrenmesi gereken konulardan biriydi. Pavlus buna "sır" bile demişti. Bu sırrı öğrenen insanlar, şartlar ne olursa olsun gönül ferahlığı içinde olacaktır. Böyleleri hapishane ranzasında bile, bir Jamaika kumsalında şezlongda uzanırken olduğu gibi tatminkardırlar (I.Timoteyus 6:6). Pavlus'un keşfettiği sır bu idi: nerede olduğun değil, Mesih İsa'nın seninle olduğu önemlidir. Pavlus etrafını çevreleyen Mesih'i ve O'nun sevgisini keşfettiğinde, içinde bulunduğu durumda yetinebilmenin sırrını keşfetmişti. Bu bir sırdır çünkü bizler Mesih'i fiziksel gözlerimizle göremiyoruz. Fakat bizler O'nun bize söylediklerine iman ediyoruz. Mesih İsa göğe yükselirken son güne kadar (yargı gününe kadar) bizimle olmayı vaat etti. Bunun anlamı da şudur: iman edenler sonsuzluk

boyunca göklerde (cennette, sonsuz yaşamda) Mesih İsa ile birlikte olacaktır. Pavlus Mesih'e yakın olmayı öğrendikçe, bütün şartlardan bağımsız olarak kendi kendisine yeterli olmayı da öğrendi. Mesih'in nasıl bir sevgi ile kendisini sevdiğini öğrendikçe, Pavlus'un esenlikle dolu sırrı (tatmini) daha da kalıcı oldu.

— Her durumda yetinmek, tatminkar olmaktır.
— Mesih'te olduğu için tatminkar olarak yaşayan bir kişi, ailesinden ve dostlarından uzak kalsa bile esenlik dolu bir yaşamı tecrübe eder.
— Kutsal Kitap bize ne olursa olsun, gönül ferahlığı içinde, korkunun baskısı olmaksızın, kaygının ve tatminsizliğin üzüntüsü olmaksızın yaşamının mümkün olduğunu söylemektedir.
— Her durumda yaşamanın sırrı, iman yaşamında öğrenilmesi gereken bir konudur.
— Etrafının Mesih ile Mesih'in sevgisi ile kuşatıldığını anladıkça, bir kişi gönül rahatlığı ile tatminkar bir şekilde yaşamı tecrübe eder.
— Mesih İsa hakkında daha fazla öğrendikçe, kanaatkar bir yaşamda daha da büyürüz.

İsa Mesih Şam yolundaki Pavlus'u çağırdı

— Mesih İsa hakkında daha fazla öğrendikçe, tatminkar yaşam daha sağlam bir şekilde kalıcı olur.

Pavlus Şam yolundayken, Mesih'in onunla birlikte yolculuk ettiğini keşfetti (Elçilerin İşleri 9). O zamanlarda Pavlus bir Yahudi adı olan Saul diye anılmaktaydı. Saul o günler kötü şeyler yapmaktaydı. Hristiyanları arayıp buluyor ve onlar korkunç sıkıntılar ve baskılar altına sokarak Mesih imanını durdurmaya çalışıyordu. Saul o günlerde başka Hristiyanları tutuklayıp yargılanmaları için Şam'a doğru giderken Mesih İsa kör eden görkemi ile onun kapısını çaldığında Saul yere yıkılmıştı. Saul o zamanda Mesih'i görememişti fakat Mesih'in sesini duydu. Pavlus ölümden dirilmiş Mesih İsa'nın ona karşı çıkmasına inanamamıştı. Böylece Pavlus şunu anladı, doğru olan kimseler kendisinin eziyet ettiği Hristiyanlardı. Pavlus Mesih İsa tarafından güçlü bir korku ile uyarılmıştı. Fakat bu uyarı ile şunu anladı, Mesih onun kurtarıcısı olmuştu, Mesih'le birlikte olmak, gerçek esenlik ve doygunluğun kaynağı idi.

Mesih İsa'nın çok yakınında durduğunu gören Pavlus, O'nun gücünün kendisi için çalıştığını öğrendi. Bu güç bir şeyleri değiştirebilecek bir güçtü. Tanrı'nın Pavlus'a bakışı, bu gücün yönünü değiştirdi. Pavlus tamamen suçluydu ve Tanrı'nın düşmanı durumundaydı. Ancak şimdi Pavlus tamamıyla suç ve günahtan özgür kılınmıştı (I.Timoteyus 1:15). Mesih İsa, Tanrı hakkındaki gerçeği görmesi için Pavlus'un gözünü açmıştı, fakat bu durum bir parmak şıklatarak değil, Tanrı'nın bütün emirlerini Pavlus'un yerine tutan Mesih sayesinde gerçekleşmişti. Mesih İsa aynı şeyi sizler için de yaptı. İsa bütün hayatı boyunca Tanrı'nın emirlerini yerine getirmiş ve Pavlus'un ve sizlerin Tanrı'nın Yasası'nı tutmamanın hak ettiği cezayı çarmıhta acı çekerek ödemişti (II.Korintliler 5:21). İsa Mesih bir kurban kuzusu gibi, Pavlus'un ve bizlerin günahlarını ödemek için hizmet etmiş ve çarmıhta ölmüştür. Pavlus hayatında yanlış giden şeyleri Mesih İsa'nın değiştireceğini bilmekten hoşnut oldu. Değişmesi gerekenleri sadece İsa değiştirebilirdi ve gereken değişiklikleri yapacaktı. Eğer bazı şartlar değişmezse ne olacaktı? Öyle bir durumda İsa da sizin için YETERLİ olacaktı. Pavlus bu yüzden her

durumda –Mesih'in yanında olduğunu bilerek- gönül rahatlığı içindeydi. Aynı şekilde bizler de Mesih'in her birimize yönelik sevgisi sebebiyle her durumda yetinmeyi öğrenebiliriz.

Pavlus, Mesih'in sevgisinden emindi. Mesih'in çarmıh ölümüne istekli olarak gitmesi bu sevginin kanıtıydı.[1] Pavlus aynı zamanda işlediği her günah için Tanrı'nın kızgın olmakta haklı olduğunu da öğrenmişti. Tanrı, Pavlus'un sahip olduğu her şeyi geri alabilirdi. Fakat Tanrı her şeye rağmen onu sevdi. Pavlus çok şey yaşarken, bunların arkasında olan İsa'nın sevgisini görmeyi öğrendi. İsa bunların olmasına izin verdi. Pavlus sıkıntıdayken, kendisini daha kötü sıkıntılardan bile kurtarabilecek tek kişi olan Mesih'e bakmayı öğrendi. Çünkü Mesih İsa bizleri cehennemin sonsuz gazabından bile kurtarabilecek tek Kurtarıcı idi.

[1] Romalılar 5:7 Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. 8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.

Tanrı Sözü (Kutsal Kitap) aracılığı ile İsa Mesih'le buluşabiliriz. Bunu şimdi, bugün yapabilirsiniz. İsa size nasıl yakın olduğunu ve nasıl sizinle olduğunu Kutsal Yazılar boyunca açıklayacak ve Kutsal Ruh aracılığı ile sizi bundan emin kılacaktır. Kutsal Yazılar boyunca Mesih'in size nasıl konuştuğuna dikkat edin. İbraniler 13:5 ayetine bakın, burada size konuşanın Mesih İsa olduğuna emin olun ve O'nun vaadine kulak verin: "Seni asla terk etmeyeceğim, seni asla yüzüstü bırakmayacağım."

— Tanrı önünde duruşumuzu Mesih İsa değiştirebilir.
— Yetinebilmek (her durumda kaygısızca ve korkusuzca yaşayabilmek), Mesih'in her şeyi değiştirip yenileyeceğini bilmekten gelir.
— Eğer bazı şeyler değişmiyorsa bile Mesih'te her şeyin bir amacı olduğuna güvenerek yürüyebiliriz.
— Sizin için hayatını çarmıhta veren bir Kurtarıc'ya bakınca, size olan sevgisinden emin olabilirsiniz.
— Bizler istediğimizden çok şeye sahip olursak da istediğimizden daha az şeye sahip

olursak da bütün bunların arkasında Mesih İsa vardır –O bizimledir; güvenmeliyiz.

— Bu yaşamdaki zorluklar, güçlükler, beklemediğimiz değişiklikler olduğunda, iman ile yetinebilmek, olayların arkasındaki Mesih'i görmemize yardım eder.

Bölüm Özeti – 1

İmana dayanarak yetinebilen bir kişi, olayların iyi ya da kötü göründüğüne bakmaksızın her durumda memnundur. Her durumda yaşamının sırrı,[2] öğrenmemiz gereken bir şeydir. Bu konuda şimdikinden daha iyi olabiliriz. Sahip olduklarıyla yaşamanın sırrı nedir? Bu, yalnızca İsa'nın sağladığı bir armağandır.

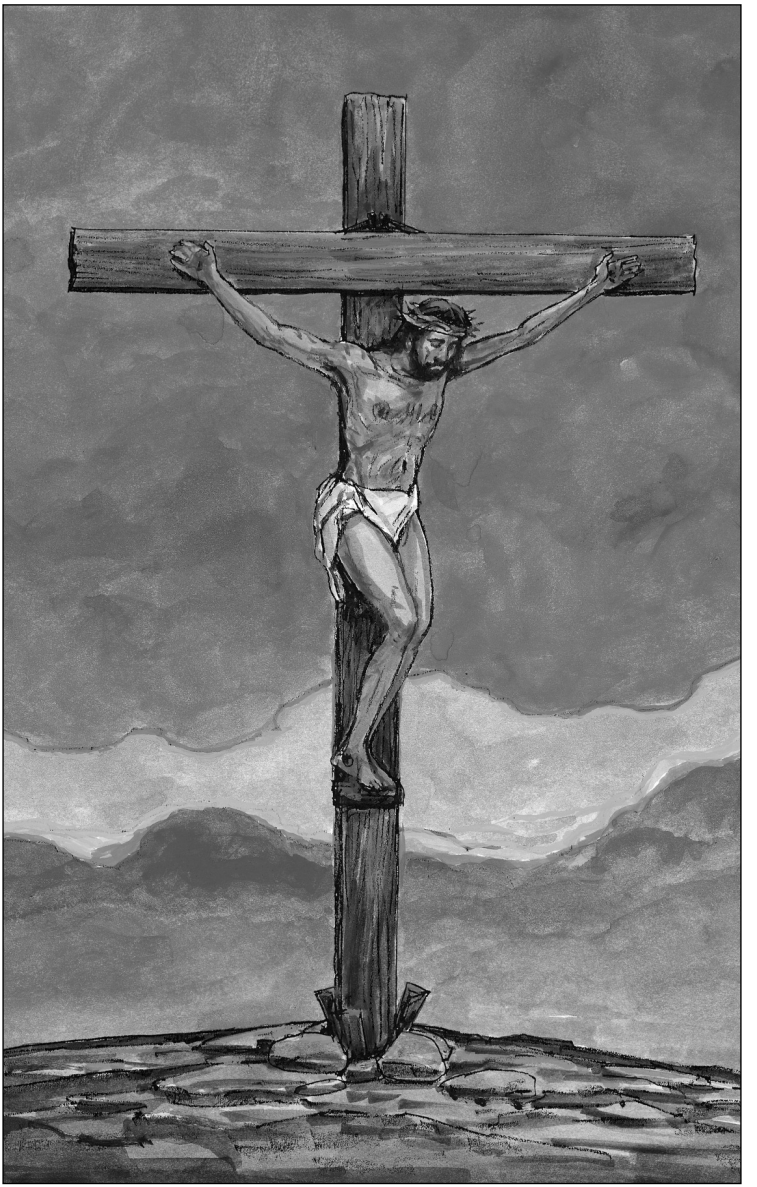
İsa'nın sevgisinden ve gücünden emin olduğu zaman, İsa tarafından Elçi Pavlus'a bu armağan verilmiştir. Mesih İsa büyük sevgisinden dolayı Pavlus'un günahlarının affı için ölmüştür. İsa'nın kurbanı Pavlus'un Tanrı'nın önündeki konumunu değiştirdi. İsa Mesih aynı şeyi hepimiz için yaptı.

İsa'nın sevgisini ve olayları ve durumları değiştirme gücünü hatırlayın. O zaman etrafınızda olan her şeyde İsa'yı görebilirsiniz.

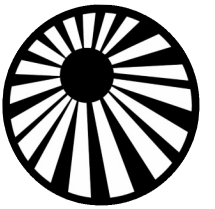
---

[2] Her durumda Mesih'e bakarak elde olan ile yetinmek; sahip olduklarına hoşnutlukla bakarak bunları şükranla kullanabilmek; şartların iyi ya da kötü göründüğüne bakmaksızın gönül rahatlığı ile Tanrı'nın sağlayışından tatmin olmak; gönül ferahlığı içinde eldekilerin yeterliliğine ve kendisi için uygun olduğuna güvenmek.

Şunu açıkça söylemek için cesaretiniz olacaktır: “Eğer bu durum İsa için engel değilse, benim için de engel değildir.

İsa Mesih çarmıhta kanını dökerek bizleri kurtardı

Bölüm – 2

Yetinmek esas konudur

Pavlus, bu dünyayı paradan ayrı olarak düşünmenin bir yolunu keşfetti. Bu dünya insanları, paranın bir insanın ihtiyaç duyduğu herşey olduğunu düşünmeye eğilimlidir. "Para, her şeyi satın alabilir" derler. Ancak bu doğru değildir! Petrus ya da Pavlus ya da onların birlikte çalıştıkları diğerleri için de bu doğru değildi. Havari Petrus "Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz" diye yazmıştır (Petrus 1:18-19). Hiçbir para, cennete bir bilet satın alamaz. İsa'nın bizim için çarmıhta döktüğü kan, sonsuza dek bizi cennete götüren tek ödemedir.

Pavlus için iman ettikten sonra ne kadar altın ya da gümüşe sahip olduğunun bir önemi kalmamıştı. Diğer insanların da ne kadar paraya sahip oldukları önemli değildi. Pavlus dünyasal önemi olan şeyleri çöpe benzetmiştir.

> Filipililer 3:7 Ama benim için kazanç olan *her şeyi* Mesih uğruna zarar saydım. 8-9 Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım.

Bu "*şeyler*" eğer Mesih'e iman etmenin önünde birer engel teşkil ediyorsa, çöpten de kötüdür. Bizleri günahtan, ölümden ve cehennemden sadece Mesih İsa kurtarabilir. Pavlus Mesih'e olan imanını zayıflatmasın diye bütün bu şeyleri kaybetmeye hazır ve istekliydi. Kıyaslandığında Pavlus için Mesih ve Müjde değerli hiç bir şey gözükmüyordu. Mesih İsa'ya sahip olmak onun yeterliydi. Sahip olduğu her şeyi Mesih'in kontrol etmesine razıydı. Hayatında olan her şeyin üzerine Mesih İsa'yı koymak istiyordu. Bizler belki de bedenimizin parçalarını sahip olduğumuz şeyler

içinde düşünmüyoruz. Aslında bir el veya göz bile olsa vazgeçebilseydik, kendimizden bir parçayı bırakabilseydik, İsa bunun bizim için daha iyi olacağını söylemişti. Elimiz ya da gözümüz cennete gitmemize yardım edemez, değil mi? Ancak bunlar bizi biricik Kurtarıcımız'a olan imanından uzaklaştıran etkinliklere katılmamızı sağlayabilirler.

— Altın ya da gümüş bize bir cennet bileti satın alamaz.
— Sadece Mesih İsa'nın kanı bizlere göksel bir vatan sağlayabilir.
— Mesih İsa ile kıyaslandığında altın ya da gümüş bile süprüntü gibidir.
— Mesih İsa'ya olan imanı zayıflatacak şeyleri istememeliyiz.

Eğer Mesih İsa Pavlus'un sıkıntılardan geçmesine karar verirse ne olacaktı? Eğer İsa Pavlus'un mücadele etmesini istemiş olsaydı, bu, Pavlus için uygundu. Pavlus kendisinin kurtuluşu için İsa'nın geçtiği sıkıntı mücadelenin farkındaydı. İsa onun yerine cehennem ile yüzleşmişti. Pavlus bu mücadelenin kendisi için yapılmış olduğunun farkındaydı. Pavlus cennetin bir mirasçısıydı. Böylece sorunlar geldiği zaman Pavlus tökezlemedi ve sorunlarla yüzleşti. Pavlus sayısız sıkıntı, zorluk

ve baskılarla yüzleşti (II.Korintliler 11:23-28). Düşünün! Pavlus üç kez deniz kazası yaşadı fakat bunlar hakkında hiç şikayet etmedi. Bu gemi kazaları Pavlus'un Tanrı'nın kurtarışını tecrübe etmesine yardım etti. Bu olaylar ona diğer kazazedelere hizmet etme fırsatı verdi. Bazıları bu olaylar sebebiyle İsa'yı tanıma fırsatı bulmuş da olabilir. Çoğu kişi bir gemi kazasını kötü şans olarak görür. Ancak Pavlus bunları Tanrı'nın eli olarak görmeye hazırdı. Üçüncü gemi kazasında ise Pavlus'u gülümserken düşünebiliriz "Tamam, Rab, işte yine gidiyoruz…" Pavlus böyle zorlu işlerle karşılaştığı zaman bile Rab'be güvenle teslim olmuştu.

Çoğumuzun bir gemi kazasında bulunması pek olası görünmüyor. Bununla birlikte çoğunluğun hayatını bir batık ya da fırtınadaki bir gemi olarak tanımlayabiliriz. Hayatımızda kötü şeyler olmuş olabilir. Belki de istismar edildik. Belki evliliğimiz kötü bir döneme girmiştir. Çocuklarla yakınlığı kaybetmiş olabilirsiniz. Gelir gider dengeniz bozulmuş olabilir. Yasaların yanlış tarafından geçmiş olabilirsiniz. "Hayat adil değil" diyerek şikayet edip etrafı suçlamaya ayartılabilirsiniz. Fakat Mesih İsa şimdiye kadar göreceğiniz veya gördüğümden daha kötü sıkıntılardan geçti. Ve bunu bizim için yaptı. Bunu cehennemin

dehşetinden kurtulmamız için yaptı. Bütün gemi kazalarımızda O'nun bizimle birlikte olduğuna güvenebiliriz. Mesih'in bizleri gemi kazalarından kurtarıp cennete götürebileceğine güvenebiliriz.

İnsanlar sıklıkla "sağlıklı olduğum sürece…" diye düşünürler. Böyleleri sağlıklıyken, yardıma muhtaç değilken kendilerinin her durumda yetindiğini düşünürler. Pavlus sağlığı iyi olan bir değildi. Pavlus kendi bedensel rahatsızlığını "bedende bir diken" olarak tanımlıyordu (II.Korintliler 12:7). Ancak Pavlus buna rağmen Tanrı'ya güvenerek gönül ferahlığı içinde yaşamayı öğrendi. Onun Mesih'ten öğrendiği şey, problemlerin de bir armağan olabileceği idi. Bu olaylar bir lanet değildi. Bütün bu sıkıntılardan Pavlus şunu öğrendi: kendisini tamamıyla koruyabilecek güçte değildi. Bu yüzden bütün zamanlar boyunca Mesih'in yardımına muhtaç olduğunu anladı. Pavlus bunu başardığı zaman anladı ki, Mesih onun aracılığı ile harika şeyler başarıyor. Böylece insanlar ona teşekkür edip onu övdüğünde, Pavlus ise yüceliği Rab'be verdi. Pavlus'un bedenindeki "diken," doğru Kişi'ye yücelik vermeyi daima hatırlatıyordu.

Sonunda Pavlus ölümle yüzleşmek için bile hazırdı, her durumda "Rab'be uygunsa benim için de uygundur" diye düşünüyordu. Pavlus yaşamının

Samiriyeli bir kadından İsa Mesih su istiyor

her aşamasında artan bir şekilde Mesih'in ona eşlik eden varlığından daha da emin olmuştu. Pablus açısından İsa'nın onunla ölüm sırasında ve ölümden sonra birlikte olacağından hiç şüphesi yoktu. Pavlus dünyadan ayrıldığında Mesih'in en büyük vaadinin onun için de gerçekleşmesi için istekliydi. "Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir" (II.Timoteyus 4:8).

Pavlus'un bakış açısı size de tanımlıyor mu? Mesih ile sonsuz yaşam umuduna mı bakıyorsunuz yoksa sadece bu dünyadaki yaşam ile mi ilgilisiniz? İsa bir kuyu başında rastladığı bir kadına "Bu sudan her içen yine susayacak" demiştir (Yuhanna 4:13). Mesih bu kadını geçici dünyasal ve yersel şeyler peşine gitmek yerine yaşam suyuna gelmesi için davet etti. Mesih'in bahsettiği yaşam suyu (diri yaşam) kendisi idi. Mesih "Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar" diye uyarmıştır (Matta 6:19). Bir benzetmede İsa zengin bir adamdan bahsetmişti. Bu adam ambarlarını yıkıp daha büyüklerini yaptıktan sonra malının keyfini süremeden ölecek ve malını başkaları paylaşacaktı (Luka 12:13-21). Kral Süleyman para,

güç, şöhret peşinde olanlara “rüzgarı kovalayan” kimseler olarak tanımlamıştır (Vaiz 2:26).

İlahi yazarı Georg M. Pfefferkorn, dünyanın işleyişi ile Tanrı'nın krallığının işleyişini kıyasladığında, harika bir resim ortaya koydu. “dünya varlık ve para peşinde, sandıklar altın ile dolsa da tatmin yok. Benim harika bir şeyim var; onunla yetineceğim, benim zenginliğim İsa’dır, dünya nedir ki! Hazinem İsa’dır, yaşamım, sağlığım, arkadaşım, aşkım, zevkim, sevincim, tacım, her şeyim, sonsuza mutluluğum İsa’dır" (bkz. Christian Worship 477, 3-4).

Tanrı’nın krallığında olanlar Mesih İsa ile birlikte olmaktan hoşnuttur. Onlar için daha başka bir hedef yoktur. Sonsuz yaşamda acı, utanç gibi şeyler yoktur. Sonsuz yaşam her şeydir. Mesih bunu iki mesel ile özetlemiştir:

> Matta 13:44 Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Bunu bulan adam yine saklamış. Sevinç içinde gitmiş, varını yoğunu satıp o tarlayı satın almış.
> 45 Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.
> 46 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitmiş, varını yoğunu satıp o inciyi satın almış.

— Pavlus sayısız sıkıntıları Tanrı'ya olan güven ile karşıladı.
— Pavlus gemi kazaları dahil olmak üzere yaşadığı zorluklarda Tanrı'nın kurtarışını tattı ve kurtaran Tanrı'nın tanığı olarak yaşadı.
— Pavlus'un bedensel rahatsızlığı, ona daima Mesih'in kendisi ile birlikte çalıştığını hatırlatmıştır.
— Pavlus ölümden bile hoşnuttu; çünkü ölüm Mesih ile sonsuza dek birlikte olmak demekti.
— Dünyanın bize teklif ettiği şeyleri elde etmeye çalışmak, rüzgarı kovalamaya çalışmaktır.
— Yaşamlarımızın Mesih sevgisi ile dolu olması bize sonsuz yaşamı getirecektir.

Bölüm Özeti – 2

Hristiyanlar, şimdiye kadar bulunan en değerli hazineye sahip oldukları için daima şükran dolu kimselerdir. Bunu başka türlü başarabilecek bir şey tarihte henüz meydana gelmemiştir. Mesih İsa'nın kanı çarmıhta bizler için döküldü. Bu da altın ya da gümüş ile satın alınamayacak kadar değerli olan göksel yaşamı bizlere sağladı. Dünyanın, İsa'yı yüreklerimizden ya da planlarımızdan çıkarmak için sağladığı şeyleri istemiyoruz. Çünkü bunlar cenneti bize sağlayamazlar fakat cenneti kaybetmemize sebep olabilirler.

İsa'nın kanı hazinesine sahip olduğumuzu hatırlarsak, şeyleri kaybetmek, hoşnutluğumuzu (yeterliliğimizi; güvenimizi; yetinebilmemizi) etkilemez. Çünkü İsa kanını bizim için çarmıhta döktü. Pavlus bu dünyadan vazgeçtikçe, İsa'ya artan bir şekilde güvenebileceği şeyler onun için daha net görünür olmuştur. İnsanların İsa'yı daha açık bir şekilde görebilmesini sağladığı için, sağlığını kaybetmiş olmaktan bile hoşnuttu –bu durumdan şikayetçi olmadı. Pavlus'un her durumda yetinerek yaşaması, hayatını kaybetmeyi bile

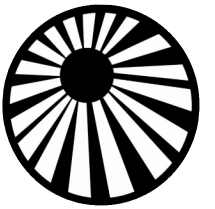

Mesih İsa göklere dönüyor

içeriyordu. Bu, Mesih'le birlikte sonsuz yaşamı kazanmak demekti.[3]

Bu dünyanın sağlayabileceği şeyler Tanrı'daki hoşnutluk ve güvenle yaşamı desteklemez. Dünyasal insanlar her zaman daha fazlasına sahip olmak isterler. Tanrı'nın krallığında İsa ihtiyacımız olan her şeydir. Kendisini günahlarımız için kurban olarak verdi. Bu, hiçbirimizin bekleyemeyeceği bir şeydi. Mesih bizlere kendisiyle birlikte sonsuz yaşamı sunmaktadır. Bu da hiçbirimizin hayal edebileceği bir şey değildir. İsa'yla yaşarken, bu dünyada ve sonraki yaşamda ihtiyacımız olan her şeyi bize sağlayacağına güvenebiliriz.

[3] Filipililer 1:20 Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de, Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum. [21] Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.

Bölüm – 3

Yetinmek kaygıları uzak tutar

Bize ait olmayan bir şeyi istemek, Tanrısal bir yaklaşım değildir. Böyle arzular şeytana bir kapı açar. Açgözlü insan yeterli şeyi olmadığını düşünür, kıskanç insanlar ise diğerlerinin başka şeylere sahip olmaya hakkı olmadığını düşünür. Her ikisi de Tanrı'nın cömert sevgisini ve sadık korumasını inkar etmiş olur. Adem ve Havva'nın ilk günahını hatırlayın, onlar şeytanın Tanrı'dan daha iyisini sağlayabileceğine inandılar (krş. Tekvin 3).

Üzülmek de bir günahtır: Tanrı'nın yapabileceğinden ya da arzusundan şüphe duyarak, gündelik ihtiyaçlarının sağlanamayacağını düşünerek üzülmek günahtır.

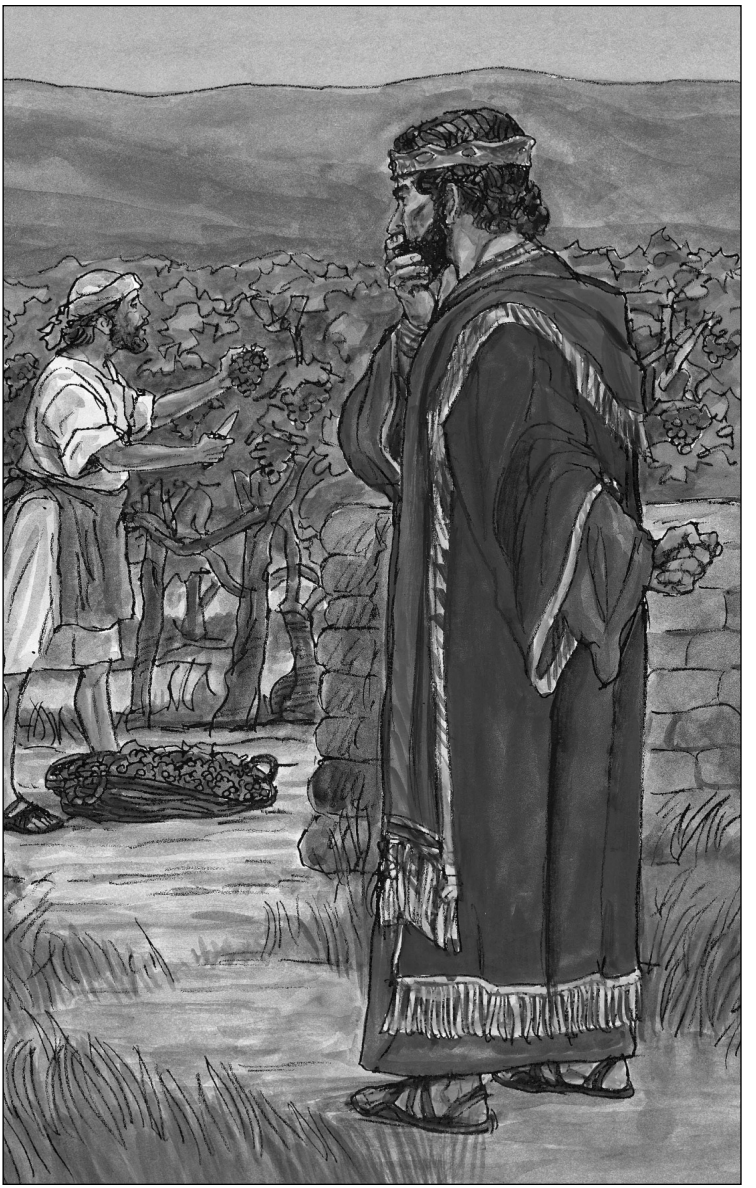
Açgözlü, kıskanç veya kötümser tüm insanlar kendi kendileriyle ilgilenmek (sadece kendilerini düşünmek) ve korumak zorunda olduklarını düşünürler. Böylece Rab'be güvenmeyi reddetmiş olurlar. Rab'bin zamanlamasına saygı göstermezler. Rab'bin bakım ve gözetiminden tatmin olmazlar. Bu memnuniyetsizlik ve kanaatkar olmama durumu ise sher türlü soruna yol açar.

İncil yazarlarından biri olan Yakup, kanaat ederek elde olanla yetinmemenin "şeytani" olduğuna dikkat çeker. Açgözlü, kıskanç veya kötümser kimselerin, eldekiyle yetinmeyen, memnuniyetsiz, şikayetçi, hoşnut olmayan bir tavırla hayatlarında şeytana kapı açtıklarına dikkat çeker:

> Yakup 1:14 Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. [15] Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

Tanrı'nın bize sunduğu bir şeyden fazlasını istemek sadece günah dolu olarak düşünmek değildir. Bu, aynı zamanda tehlikeli bir düşüncedir.

Yetinmeyen bir kimse Tanrı'nın sağladığından daha fazlasını ister. Yetinmeyen bir kimse şeyleri Tanrı vermeden önce ister. Şeytan böyle günahlı

Ahav Navot'un bağına göz dikiyor

düşünceleri sever; ve günahlı sözler ve günahlı işler için sizi ayartır. Şeytan istediğiniz şeyleri elde etmek için insanları aldatabilecek kadar zeki olduğunuza sizi ayartır. Eldekiyle yetinmemek sizi diğer insanları dolandırmak için yalancılığa sürükler. Yakalandığınız zaman ise ile kazandığınızı da kaybedersiniz. Özgürlüğünü bile kaybedebilirsiniz. Yakalanmasanız bile Tanrı bütün yapmış olduğunu şeyleri biliyor. Gerçek ihtiyacınız için ayartıdan kaçınmakla, Mesih'te sahip olduklarınız için güven bulursunuz. Mesih'in sevgisine dayanarak doygunluk, güven, yeterlilik bulursunuz. Mesih sizi affederek, sizin sonsuz eviniz olan cenneti size sağlayacaktır.

Şeytan ayrıca, arzuladığınız şeyi elde edebilecek kadar güçlü olduğunuzu düşünmek için sizi aldatmaktadır. Sizi "haklı" olarak nitelendirdiğiniz şey hakkında başkalarıyla tartışmaya götürecektir. Mücadele etmesi zor duygular oluşur, kavgalar görülür, hatta silah sesleri bile duyulabilir. Sahip olduklarıyla yetinmemek sizi hırsızlık, soygun veya hatta cinayete bile götürebilir. Yakalandığınızda ise kazandıklarınızı ve özgürlüğünüzü bile kaybedebilirsiniz.

Eğer Tanrı Sözü'nü duymanız, Kurtarıcınız'a tanıtılmanız veyaİsa Mesih'e yeniden tanıtılmanız

anlamına gelirse, yakalanmanıza memnun bile olabilirsiniz. Bu dünyada ve sonsuz yaşamda sizinle nasıl ilgilenmeyi planladığını keşfedebilirsiniz.

Eğer istediğiniz şeyleri elde edemiyorsanız şeytan kendiniz için üzülmenizi ister. O, Tanrı'nın size sağladığı tüm nimetler için gözlerinizi kapatır. Dar düşünceler arasında sıkışmanızı ister. Sizi sadece özel "şeylerin" mutlu edebileceğine ikna eder. Şeytan size "barış" ve "sevinç" getirmek için kötü yollarda gezen "arkadaşlar" sağlayabilir. Bundan sonrasında ise sizi her türlü zararlı madde ile ve kötü alışkanlıklarla birlikte, diğer memnuniyetsiz insanlarla her türlü günah dolu ilişkiler için ayartacaktır. Tüm bunlar şeytanın en kötü hedefine giden yollardır. Sonucunda ise cehennemi sonsuzluk boyunca yaşamaktır. Şeytan bizi kötülük dolu ve tehlikeli bir insanı arzulamamız için yönlendirebilir; "Sadece o kişi beni mutlu edebilir" diye düşünmenize yol açabilir.

Şeytanın sizin hayatınızı kontrol etmesine izin vermeyin. Eldekiyle yetinmek ya da sahip olduklarıyla yetinerek yaşamak, yanlış kişilerle boyunduruğa girmeden yaşamaktır. Bu anlamda bize halen güvenmeyen kimseleri yalnız bırakmamız gerekebilir. Böyle bir durumda Mesih

İsa bizi kabul eder ve bize yardım eder. Örneğin imanlı olmayan bir arkadaşınız vardır; ona Müjde'yi sözlerinizle ve yaşamınızla paylaşırsınız; ona gerçeğin tanığı olmak için çalışırsınız; ancak yapabildiğiniz her şeye rağmen bu kişi, gerçeği güçlü bir şekilde reddediyorsa, onu kendisiyle baş başa bırakmanız gerekir. Diğer yandan böyle bir kişi sizin evlilik hakkında planlar yaptığınız sözlünüz de olabilir. Ya da siz bir kimse ile sözlü iken, bu sırada Hristiyan olduğunuzu düşünün. Nişanlınıza Müjde'yi paylaşmanız önemlidir. Ancak bu kişi Müjde'yi şiddetli bir şekilde reddediyorsa, onu kendi başına bırakarak, düşüncesine saygınızı belli ederken, bu yolla Tanrı'ya olan sevginizi de göstermiş olursunuz. Elbette kız arkadaşını ya da nişanlısını bırakmak zor gibi görünebilir. Fakat Mesih böyle bir durumda sizi kabul edip size destek olacaktır. Tanrı ile yetinmek, böyle zor gibi görünen kararları Rab'be güvenerek almayı gerektirir.

Sevgi de, tıpkı Tanrı'nın armağanları olan diğer şeyler gibi, bizi birbirimize bağlar. Yani birbirimizi sevmemiz, Tanrı'nın karşılıksız olarak verdiği sevgi armağanı ile mümkündür. Ancak bizlerin başkasının hayatına müdahale hakkı yoktur. Bizler başkalarına bizi sevmesini söyleyemeyiz ya da başkalarından bunu bekleyemeyiz. Onlar bizi kendi

özgür seçimleriyle sevebilirler. Böyle bir talep ya da beklenti, sevgiden çok kölelik olurdu. Ancak bizim sorumluluğumuz kibar olmak, merhametli olmak, şefkatli ve yardımsever olmak gibi, sevilebilir özelliklerimizin güçlenmesine ve benliğin (günahlı ben) dizginlenmesine çalışmaktır.

— Adem ve Havva günah işledi; çünkü onlar şeytanın onları Tanrı'dan daha iyi gözettiğini düşündüler.
— Tanrı'dan bize verdiklerinden daha fazlasını istemek tehlikelidir.
— Şeytan tatmin olmayan insanları hile ile aldatarak başkalarından dilediklerini alabilecek kadar zeki olduklarına inandırmak ister.
— Şeytan tatmin olmayan insanları, kendilerinin olmayan şeyi arzulamaları için hareket geçirir.
— Tatmin olmayan insanlar esenlik ve sevinci yıkım yollarında ararlar.
— Tatmin olmayan insanların yakalanması, onların cenneti kaybetmesinden iyidir.

Elçi Pavlus genç pastor Timoteyus'a "Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanları çöküşe ve yıkıma götüren birçok anlamsız ve zararlı arzulara kapılırlar" diye yazmıştır (I.Timoteyus 6:9). Siz ve ben sadece Tanrı'nın lütfu ile gizli tuzaklardan uzak durabiliriz. Zengin olmak

Mesih İsa ihtiyacımız olan her şeyi bize sağlar

için şeytani yollara istememek, Mesih'te halen zengin olduğumuzu bilmekle mümkündür. Bizler hak ettiğimizden daha fazla zenginiz. Bizler olabildiğince zengin kimseleriz. Pavlus'un konuştuğu gerçek zengin kimseler şunu biliyordu: "lütuf, Rabbimiz İsa Mesih aracılığı ile gösterildi. Zengin olduğu halde O sizin uğrunuza yoksul oldu" (II.Korintliler 8:9).

Bizler "Öldükten sonra göksel bir evim olacak kadar zenginim fakat bunun bana şimdi faydası nedir?" şeklinde düşünmek için ayartılabiliriz. Bazen de "Mesih İsa soframa ekmek koymayacak mı?" diye umutsuz bir şekilde şikayet eden insanlar duyarsınız. Ancak İsa dağdaki vaazında tam da tersini söylemiştir. Tanrı Oğlu Mesih İsa bizlere, Tanrı'nın ne kadar cömert davrandığını hatırlatmak için "Gökte uçan kuşlara bakın… Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın… Siz onlardan çok daha değerlisiniz" demiştir (Matta 6:25-34). Diğer yandan İncil, Tanrı'nın biricik Oğlunu bizler için verdiğini, Mesih'in bizim uğrumuza ölmek üzere acı çektiğini de yazar. Bu da gösteriyor ki, ihtiyacımız olan her şeyi Tanrı bize sağlayacaktır.

Tanrı'nın onlara sağladığı güvenine sahip olanlar, onlara ne sağlandığına dikkat etmekte başarılıdırlar. Tanrı'nın size sunduğu her şeyin bir

listesini, aklınızda ya da bir kağıt üzerinde yapmak, sağlıklı bir alışkanlık olacaktır. Her sabah uyandıktan sonra ve her akşam yatmadan önce bunları dualarınızda şükranla hatırlamanız, sizi sahip olduklarınızla yaşamanın sırrı konusunda eğitecektir.

Tanrı'nın sağlayışını hatırlayanlar, sahip oldukları her şeyi mümkün olan en iyi şekilde kullanacaktır. Ödememiz gereken bir fatura varken, hayal kırıklığına uğramak yerine şaşıracağız ve Tanrı'ya şükredeceğiz. Paramızı nasıl harcayacağımızı düşünürüz ve sahip olduklarımızı nasıl en iyi kullanacağımızı düşünürüz. Çünkü Tanrı bizi para konusunda da bereketlesin isteriz. Ayrıca Tanrı bu paranın çevremizdeki diğer insanlara bir bereket olmasını da istiyor. Dolayısıyla az bir kazanç bile olsa, iyi bir kahya olmaya çalışıyoruz. Bunu nasıl iyi şekilde kullanabileceğimizi dikkatle düşünüyoruz. İsa "En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz" demiştir (Luka 16:10). Eğer O'na izin verirsek, Tanrı elimizde az olan parayı bizim yapabileceğimizden daha fazla çoğaltabilir.

Her durumda eldeki ile yetinen ve sahip olduğu her şeyi en iyi şekilde kullanmak isteyen bir kişi, az bile

olsa kazancını nasıl yönetecektir? Öncelikle iyi kahya olmak için kazancının ondalığını Rab'be ayıracaktır. Ve ondalığını vermek için de kiliseye gidip Tanrı Sözü'nü dinleyecektir. Bir kısmını sonraki ihtiyaçlar için ayıracaktır. Bu şekilde geciken ödemeler için olan ceza ya da faiz gibi yüklerden kendini koruyacaktır. Elde kalan para ile çok az bile olsa sandviç ya da dürüm ya da çorba yapabilecek şeyler alabilir. Muhtaç olmadan ve başkasında olana göz dikmeden yaşayabilir.

Tanrımız lütufkardır, hak etmediğimiz şeyleri bize verir. Tanrı bize kazandığımız kadarını değil, fazlasını verir, çünkü Tanrı cömerttir. O bize bütün ihtiyacımız olanı sağlar. Bize ihtiyacımızdan fazlasını sağlar. Bunu, tüm sahip olduğumuz şeyler üzerine yapar. Bunu her zaman yapar. Bu gerçekler de günahkâr arzuları aklımızdan çıkarmamıza yardımcı olabilir. Günahkar arzulardan kaynaklanan günahkâr eylemlerden kaçınarak daha iyi durumda olacağız. Ve ihtiyaçlarımız için hem sabırlı hem de şükran dolu olacağız.

— Bizler halen zengin durumdayız, göklerdeki vatanımızda sonsuzluk boyunca yaşayacağımız evimiz vardır

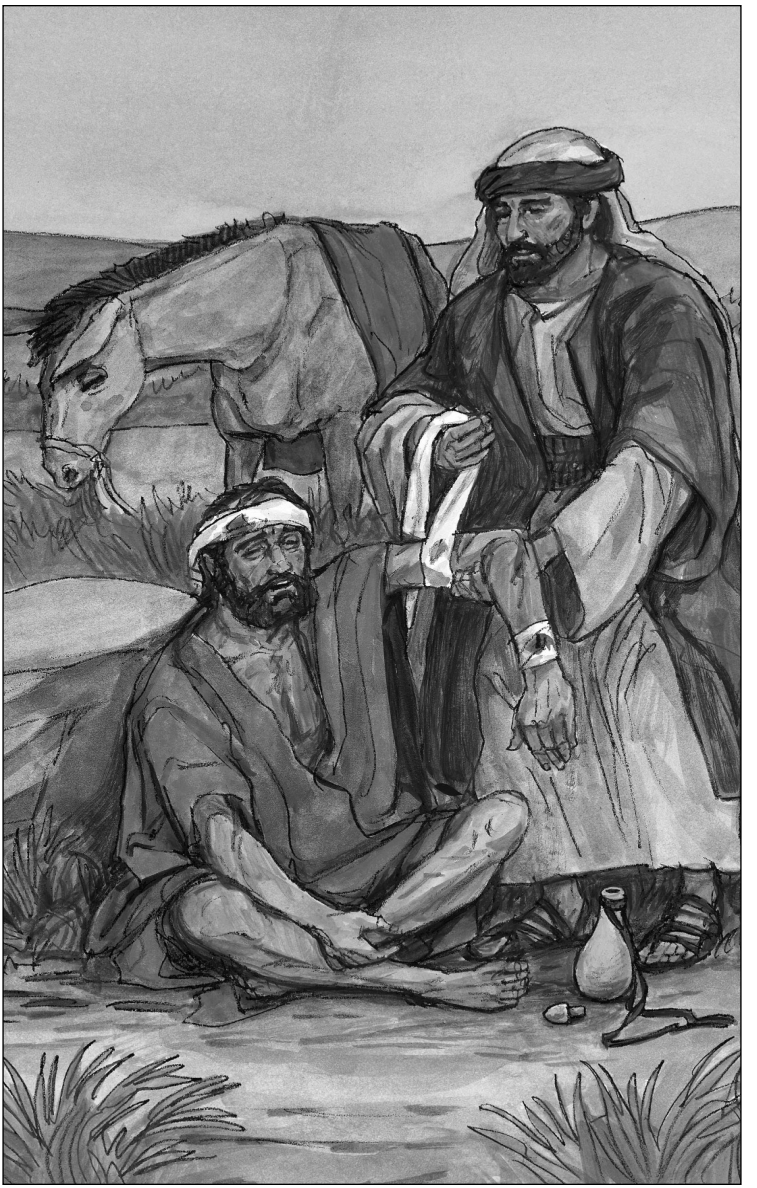
— Tanrı göğün kuşlarını beslediği ve kırın çiçeklerini giydirdiği gibi, bizlerin de gündelik ihtiyaçlarını karşılar.
— Tanrı'nın her ihtiyacımızı cömertçe sağlayan bir Tanrı olduğunu hatırlamak önemlidir.
— Tanrı'nın bize verdiği her şeyi en iyi şekilde kullanmalıyız.
— Tanrı'nın lütufkar sağlayışı bizi hayal kırıklığına değil, şükranla yaşamaya teşvik eder.

Bölüm Özeti – 3

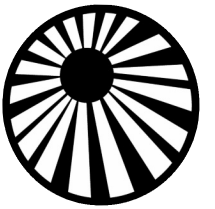
Gerçek budur ki, Tanrı bize en iyi bakım ve gözetim yapan biridir. Bu yüzden şeytanın yalanlarını dinlemek ya da tehlikeli tavsiyelerine uymak zorunda değiliz. Tanrı, bizi kurtarmak için Oğlu'nu bizim uğrumuza kurban ederek büyük sevgisini kanıtladı. Tanrı günlük ihtiyaçlarımızı gözeterek cömert sevgisini gösterir. Bize yiyecek, barınak, arkadaşlar, iş ve ihtiyacımız olan her şeyi sağlayan O'dur.

Pavlus genç pastor Timoteyus'a "Eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır" demiştir (I.Timoteyus 6:6). Fakat sahip olduğunuz şeyden mutlu olmalısınız. Yetinmeksizin (Tanrı'nın sağlayışının iyi ve yeterli olduğunu düşünmeksizin) yaşamakla, şeytan kapı açmış oluruz. Bu da hayatımızda büyük kayıplara sebep olur. Şeytan daima kıskaçlık, endişe, dolandırıcılık ve soygun gibi günahlı düşünceleri ve günahlı eylemleri aklımıza sokmaya çalışır. Asıl amacı bizi umutsuz bir şekilde yaşamaya ve İsa'ya güvenmekten vazgeçmeye yönlendirmektir. Şeytan bütün sonsuzluğu cehennemde onunla birlikte geçirmemizi ister.

Biliyoruz ki birçok günahımız için sadece Tanrı'nın öfkesini ve yargısını hak ediyoruz. Bu durumda Mesih'teki karşılıksız bağışlanmayı bilmek, ne kadar da sevindirici (şaşırtıcı). Dünyada bizi böyle bereketlemesi ne kadar da sürpriz dolu! Bize bağışladığı şeyleri kullanarak O'na şükretmeye çalışmamız ne kadar da eğlencelidir! Tanrı'nın bize sağladığı şeyleri çevremizdeki diğer insanları bereketlemek için kullanmak ne kadar da yürek sevindiren bir şeydir!

Yaralı bir adama iyi Samiriyeli bir adam yardım eder

Bölüm – 4

Yetinmek bizi faydalı kılar

Eğer şimdiye kadar istediğin her şeye ve daha fazlasına sahip olsaydın, onunla ne yapardın? "Her ne istersem!" için bir cevap duymak sıra dışı bir şey değildir. İstediğim her şeye sahip olma düşüncesi şaka gibi gözüktüğü için, her şekilde cevap verebiliriz. Ya da bu cevaplar, her şeyin nereden geldiğini ne kadar çabuk unuttuğumuzu gösterebilir. Tanrı'nın sağladığı her şey için bir amacı olduğunu hemen unutabiliriz. Bir adam, "Bir milyon dolar kazanırsam kiliseye bin dolar veririm!" diyen birine kulak misafiri olmuştu. Diğer bir deyişle, dokuz yüz doksan dokuz bin doları kendine saklayacaktı. Kutsal Ruh her birimizin içinde çok daha manevi bir cevap var etsin!

Pavlus bunu şu şekilde açıklığa kavuşturur:

> II.Korintliler 9:8 Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir.

İhtiyacımız olan her şeyi yalnızca Tanrı sağlayabilir. Bizler O'nun işine dahil olalım diye, Tanrı gerçekte bizlere gerekenleri sağlıyor. Tanrı, devlet içinde çalışanların tüm maddi ihtiyaçlarının karşılanması için vergilerimizi ödememizi ister. Bu, o çalışanların yönetime tam zamanlarını vermelerine olanak tanır. Tanrı maddi ihtiyaçlarımızı ve daha fazlasını sağlayarak, zamanınızın tamamını iyi işlerle geçirmemizi ister. Bizler Tanrı'nın egemenliğinde çalışmak için var olan işçileriz. Bizler başkalarına yardım edebilelim diye Tanrı da gerekenleri bize sağlıyor.

"Fakat bir dakika bekleyin, bende yok!" Yetinen bir zihin bu yöne gitmez. Bir Hristiyan sahip olmadığı şey hakkında şikayet etmez. Aksine sahip olduğu şeyler bir kutlama ve şükran vesilesi olur. Bir Hristiyan Tanrı'nın verdiği ve vermeye devam devam ettiği şeylerden dolayı çok heyecanlıdır. Ve sahip olduklarını paylaşarak bir fark yaratır. İşte mükemmel bir örnek. Pavlus, Korint'teki

arkadaşlarına "[3] Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! [4] Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor" diyerek, Tanrı'nın tatlı sevgisini hatırlatmıştır (II.Korintliler 1). Kabul etmeliyiz ki, şimdiye dek kendimiz için ihtiyaç duyabileceğimiz teselliden daha fazlasını Tanrı bize bağışlamıştır. O halde, çevremizdeki insanlara bir teselli olmak için ne kadar da istekli olmamız gerekir. İncinmiş birini gördüğümüzde bunu yapabiliriz; teselliye ihtiyacı olan her kişi için bunu yapabiliriz. Bu kişinin kim olabileceği önemli değildir. Teselliyi esirgemeyecek olan insanlar bu hüzünlü dünya için gerçekten faydalıdır ve gereklidir.

Bu nasıl bir şey olabilir? Artan bir teselli ile teselli edilen insanlar, yaralı dünyanın insanlarını bulmaya ve teselli etmeye özen gösterirler. Böyle teselli dolu olan kimseler başkalarına her şeyin yolunda olup olmadığını; onlara yardım edip edemeyeceklerini sorarlar. Onlara zaman tanırlar, onları dinlerler, onları sararlar (sarılırlar). Onları başkalarına tanıtırlar; yardım ve teşvik bulmalarına çalışırlar. Onları İsa ile tanıştırmanın zamanını hazırlarlar. Tanrı'nın Sözleri'ni onlarla paylaşırlar. İsa'nın

vaatlerini ezberlemiş olarak her durumda verebilecek bir cevapları hazır olarak yaşarlar. "Sıkıntılı gününde seslen bana, seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin" (Mezmur 50:15).

— Her zaman ihtiyaçlarımızı sağlayan Tanrı'ya şükranla bakmalıyız ve sevinçle O'na tanıklık etmek için çalışmalıyız.
— Herkes kendilerinde olan şeyleri başkalarına yardım etmek için kullanmalıdır.
— Hristiyanlar sahip olmadıkları şeyler için şikayet etmek yerine, kendilerine bağışlanan armağanlar için şükretmelidirler.
— Her Hristiyana ihtiyacından daha fazla olan teselli bağışlanmıştır.

Kutsal Kitap, tüm Hristiyanların artan bir esenlik kaynağı olduğunu söylüyor. Kutsal Kitap ayrıca, bazı Hristiyanların bir türden yeteneğe sahipken, bazılarının daha fazla armağana sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Her Hristiyan zengindir ve bu nedenle faydalıdır. Ben bir bakımdan zenginken, siz diğer bir konuda zenginsinizdir. Başkalarına olan hizmetimiz, yararlı olan kaynaklarımız farklı görünebilir; ancak aynı derecede değerlidirler. Tanrı, Hristiyan kardeşler olarak sahip olduğumuz her tür armağan ve imkanlarla birbirimize bolca hizmet ederek, Mesih'teki zenginliğimizi

keşfetmemizi istemektedir. Tanrı, çevremizdeki herkesin ihtiyaçlarını karşılamak için birlikte çalışmamızı istiyor. Böylece Pavlus şöyle diyor: " 4 Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir. 5 Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir. 6 Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır. 7 Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor" (I.Korintliler 12).

"Vay canına, keşke onun yaptıklarını yapabilseydim! Keşke bu konuda iyi olabilseydim!" Her durumda yetinen bir zihin, bu türden düşüncelere karşı savaşır. Hristiyanlar, Tanrı'nın onları bazı şeylerde iyi değil, mükemmel yaptığını bilirler. Çünkü Tanrı bizi "O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmamız için Mesih'te yarattı" (Efesliler 2:10). İşlerimizi Mesih tamamladı ve Kutsal Ruh işlerimizi mükemmel hale getirip Tanrı'ya sunar. Tanrı'nın bizim için yarattığı bu harika yaratılışta yaptığımız işler, Mesih'in tekrar gelişinde mükemmel kılınacaktır ve bizler Mesih'te yenilenmiş olan yeni (mükemmel) yaratılışta yaşayacağız –Tanrı bizleri bu mükemmel yaratılış için yarattı.

Tanrı'nın lütfuyla her birimizin iyi yapabileceği bir şeyi vardır. Bunu başkalarına yardım etmek için

kullanabiliriz. Bu yeteneğimiz isimlerimizi ışıklarla yazdıracak mı? Bu yeteneğimiz maaşımızın artmasını sağlayacak mı? Olabilir ya da olmayabilir. Unutmayın, yaptıklarımızı zengin olmak için yapmıyoruz. Halen zengin olduğumuzu unutmak ya da inkar etmek istemiyoruz. Hayal edebileceğimizin ötesinde Göksel Babamız tarafından bugün, yarın ve sonsuza kadar kutsandık. Başkalarını zenginleştirmek için yeteneklerimizi kullanırız. İmanla kullanılan her yetenek tam olarak bunu yapacaktır. Bir orkestrada yönetmen, müzisyenler ve sayfa çeviricilerini görürsünüz. Hangisi daha değerlidir? Tanrı'nın görkemi için hepsi de önemlidir, başkalarının bereketlenmesi için her armağan önemlidir. İmanla kullanılan her bir yetenek yararlıdır. Bir Hristiyan, Tanrı'nın krallığında bir sayfa çevirici olarak yetinebilir. Böyle bir Hristiyan çevirebileceği daha fazla sayfa aramaya devam eder.

Hayatta sahip olduğumuz konum ne olursa olsun, yeteneklerimizi sadık kalarak kullanabiliriz. Bu durumda Hristiyanlar, Rab'bin onlara sağladığı rol ne olursa olsun yetinerek yaşayabilirler. "[20] Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın. [21] Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabilirsen, fırsatı kaçırma!" (I.Korintliler 7). Böyle yaşamak durumunda kalmak, zor bir gerçek

olabilir. Toplumumuz hizmetkarlara tepeden bakma eğilimindedir. Fakat Tanrı öyle değildir. Tanrı biricik Oğlu İsa'yı hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye gönderdi (Matta 20:28). Hizmetçiler, lütuf aracılığı ile diğerleri gibi ailenin bir parçasıdırlar. Dünyada en önemsiz görülenler, Tanrı'nın Krallığında herkes gibi faydalıdırlar.

Toplum, hapishanedeki insanlara küçümseyerek bakabilir, ancak Tanrı öyle değildir. Faydalı bir yaşam sürmek için bir kişi, hayatındaki konumunun iyileşmesini beklemek zorunda değildir. Hristiyanlar için Tanrı'nın lütfu her durumda yeterlidir ve Tanrı tarafından verilen yeteneklerini oldukları her yerde kullanırlar. Eski Ahit'te Yakup'un oğlu Yusuf, bu gerçeğin mükemmel bir örneğidir. Köle olarak Potifar'ın evini kutsadı. Bir mahkum olarak hapishaneyi kutsadı. Bir yönetici olarak ülkesini ve ailesini kutsadı. Her yaptığı işte ve her olduğu yerde, Tanrı ile yetinen biri olduğunu gösterdi.

Tanrı tarafından verilen yeteneğinizi veya yeteneklerinizi bulmak önemlidir. Bu, kim olduğunuzla yetinmenize yardımcı olacaktır. Böylece başkalarıyla kendinizi karşılaştırmak için ayartılmayacaksınız. Yeteneğimiz çoğu zaman kendimizden daha fazla çevremizdeki diğer

insanlar tarafından görülür. Size "bu konuda gerçekten çok iyisin" diyen kimseleri dinleyin ve onlara saygı gösterin. Birisi "Bu gerçekten yardımcı oldu, teşekkürler" dediğinde, bunu Tanrı'dan bir işaret olarak düşünün. Yeteneklerinizin sizi Tanrı'nın krallığında faydalı kıldığından emin olun. Bu hayatta nerede olduğunuzun veya ne yaptığınızın önemi yoktur. Eğer sizin yeteneğiniz basitçe hizmet etmekse, hizmetkar olmaksa, şaşırmayın. Çağrınızı Tanrı'nın görkemi ve çevrenizdeki kişilerin bereketlenmesi için kullanın.

— Her bir imanlı kişinin yetenekleri ve çağrısı diğerlerinden farklıdır fakat aynı derecede önemlidir.
— Bizler zengin ya da ünlü olmak için değil, halen Tanrı'da zengin olduğumuz için yeteneklerimizi kullanırız.
— Hristiyanlar Tanrı'nın kendilerini mükemmel yarattıklarını bilerek her durumda eldekiyle yetinebilen kimselerdir.
— Bizler etrafımızdaki dünyayı teselli etmek ve zenginleştirmek üzere çağrılmış kimseleriz.
— Bu yaşamda hangi pozisyonda olursak olalım, yeteneklerimiz gereklidir ve onları kullanmalıyız.
— Tanrı'nın hizmetkarları olarak çağrımız ve imkanlarımızla yetinmeliyiz.

Bölüm Özeti – 4

Tek gerçek Tanrı, iman dolu çocuklarına maddi ihtiyaçları veya sonsuz zenginlikleri göstermekle kalmaz. Bu Tanrı kendi halkına yetenekler de verir. Her birimizi kendi krallığında yararlı kılan bir yetenekle bereketler. Armağanımızın veya yeteneğimizin ne olduğunu keşfettiğimiz zaman, başkalarının yeteneklerini kıskanmadan, sahip olduklarımızla yetinerek Tanrı'nın Krallığında diğerleri için faydalı olmaya çalışabiliriz.

Hristiyan kardeşlerimize ve kızkardeşlerimize, Tanrı tarafından verilen yetenek veya yeteneklerini bulmalarına yardımcı olmayı istemeliyiz. Başkalarının yeteneklerine, kendi yeteneklerimiz kadar değer vermeliyiz. Tanrı, yeryüzündeki işinin tamamlanması için hepimizin bir beden gibi birlikte çalışmasını istemektedir. Bazılarımız bir bedende kol gibi hizmet edebilir. Bazılarımız göz gibi hizmet edebilir. Bazılarımız bir bedende küçük parmak gibi durabilir. Hepimiz aynı şekilde Tanrı ve Kilisesi için değerliyizdir.

Tanrı'dan gelen bu yetenekler, hangi mesleğe sahip olursak olsun gerekli ve yararlıdır. Tanrı tarafından verilen yeteneğimiz, bizler hiçbir meslek sahibi olmasak bile bizleri yararlı kılar. Bir derece almak

için beklemek zorunda değiliz. Bir lisansa ihtiyacımız yok. Tanrı'nın krallığında yararlı olabilmek için belirli bir yaşa gelmek zorunda değiliz. Bütün bunlar, bizler her neredeysek ve çevremizde kimseler varsa, şu anda yeteneklerimizi kullanmaya başlayabileceğimiz anlamına geliyor. Durmak zorunda değiliz. Yararlı olmak çok güzeldir!

Multi-Language
Productions

Bringing the Word to the World

Enough is Enough - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385418